

[Alfred Hansen]

Så skal jeg til slut sige om ændringsforslagene, at retsforbundet agter at stemme for samtlige af ministeren stillede ændringsforslag, og jeg skal give den yderligere oplysning, at vi naturligvis agter at stemme for forslaget ved tredje behandling. Vi finder, det er et gode, at børnene uanset geografisk beliggenhed får de samme uddannelsesmuligheder; det er helt i takt med retsforbundets krav om, at ingen af økonomiske eller geografiske årsager skal være afskåret fra at få en uddannelse.

Steen Folke (VS):

Uddannelsesudvalget var for 2 måneder siden på en interessant ekskursion til Herlev, Lejre og Gentofte for at studere skolepasningsordninger. Især var vi på et uforglemmeligt besøg på Osted skole, hvor ordningen har til huse i et kælderlokale. Et par kvinder uden uddannelse havde ansvaret for de mange børn, der myldrede rundt på det beskedne areal. På væggen hang et lille skilt med følgende tekst: »Man behøver ikke at være tosset for at være her, men det hjælper.«

På det efterfølgende møde omtalte den politisk ansvarlige, kulturudvalgets formand i Lejre kommune, greven fra Ledreborg, uden ironi kommunens pasningsordninger som var mest uer. Det var meget rammende. Når jeg fortæller lidt om dette besøg, er det ikke for at hænge en bestemt kommune ud, men straks efter hjemkomsten spurgte jeg i udvalget, om en sådan ordning ville være lovlig efter vedtagelse af ministerens lovforslag, og svaret var, at det ville den; det var helt op til den pågældende kommune.

På den baggrund er der ingen grund til at græde over skolepasningsforslagets foreløbige endeligt. Det var simpelt hen for ringe. Der var ingen garanti for, at børnepasningsordningerne ville få en anstændig standard. Derfor stemmer vi med glæde for de ændringsforslag, der piller skolepasningsordningerne ud af lovforslaget, og lad mig i den forbindelse også henvise til den seneste udtalelse fra flertallet i børnekommissionen.

Men det er klart, at der er et overordentlig stort behov for nogle ordentlige ordninger. I den forbindelse er det vigtigt at slå fast over for kommunerne, at der i bistandsloven er hjemmel til oprettelse af socialpædagogiske fritidsordninger. Der er intet til hinder for

oprettelse af disse ordninger med en standard som den, der findes på fritidshjem. De kan også oprettes på eller i umiddelbar tilknytning til skoler, så det er bare med at komme i gang.

Om børnehaveklasserne, der nu står tilbage som det væsentlige i lovforslaget, vil jeg sige, at vi under visse betingelser er positive over for børnehaveklasser. Det er rigtigt, at der er et stort problem i overgangen fra hjem eller børneinstitutioner til skole, og det kan være rimeligt at forsøge at mildne denne overgang på forskellige måder. Vi vil ikke afvise børnehaveklasser som en måde at gøre det på, men der skal opfyldes nogle betingelser, og disse betingelser er ikke opfyldt med dette lovforslag.

Lad mig især nævne to vigtige betingelser. For det første: hvis børnehaveklasserne skal fungere rimeligt, må det være sådan, at børnene kommer i børnehaveklasse på den skole, hvor de også skal gå siden i 1. klasse osv., og det er der ingen garanti for i dette lovforslag. Jeg kan godt nævne, at jeg selv har en dreng, som går i børnehaveklasse for øjeblikket, og som netop – eller rettere hans forældre – har fået besked for en måneds tid siden om, at han skal optages i 1. klasse på en helt anden skole. Drengen ved det ikke endnu, og jeg ved ikke rigtig, hvordan vi skal få det sagt til ham. Han regner med som en selvfølge, at han er kommet på den skole, hvor han skal gå, og ingen har gjort sig den ulejlighed oprindeligt at fortælle os, at det ikke var kommunens plan med den sag.

Det er bare ét eksempel blandt masser af den slags på, hvad der sker. Jeg mener, at en hel del af ideen med børnehaveklasserne går tabt, hvis børnene skal gå ét sted og derefter administrativt flyttes over til en helt anden skole.

Der er, så vidt jeg kan se, intet i det lovforslag, der nu bliver gennemført, som sikrer, at det ikke går sådan i masser af tilfælde. Tværtimod, vil jeg sige. Netop ved blot at stille kravet om, at kommunerne skal oprette børnehaveklasser, mener jeg det er sandsynligt, at der bliver i massevis af tilfælde, hvor børnene kommer til at gå i børnehaveklasse ét sted og derefter skal begynde på en helt anden skole, og det synes jeg er urimeligt og en meget dårlig ordning.

Det andet hovedproblem, som jeg vil nævne, som ikke er løst med dette lovforslag, er